Ч. 236 (13.47 5). Львів, субота 9. вересня 1933. Оплата почтова уплачена ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Комуністи забороняють чужинним журналістам відвідувати Україну.

РЕВЕЛЯЦІЇ МОСКОВСЬКОГО КОРЕСПОНДЕНТА „НЮ ЙОРК ГЕРАЛД ТРИБЮН“ П. Р. В. БАРНЕСА.

Московський кореспондент нюйорського щоденника „Ню Йорк Гералд Трибюн“ опублікував у цьому щоденнику з дня 21. серпня ревеляції такого змісту:

„Нові цензурні приписи дійсно замикають доступ постійним закордонним кореспондентам у Совітах до тих сторін, де положення некорисне.

„Україна і Північний Кавказ, де був великий голод зимою і весною, тепер замкнені для самостійних поїздок кореспондентів.

„Від 5 літ заповідають тут великі урожаї, а що тепер забороняють закордонним кореспондентам поїздки на перевірення правди, то це заповідає знову жахливу зиму у сторонах, де мав бути врожай.

„Хоч нема засобів ствердити жниво смерти, думаю, що буде раціонально приняти, що в Совітському Союзі в зимі й весною ПОМЕРЛО МІЛІОН ЮДЕЙ, головно селян, через голоднечу. Правдиві числа можуть перевищити цю суму.

„Сьогодні совітський уряд заборонив постійному кореспондентові денника „Крішен Саенс Монітор“ з Бостону, Масс., Вилліямові Г. Чемберлейнові, який живе у Москві 11 літ, поїхати на Кубанщину і в Полтавщину та Харківщину, хоч донедавна він міг свобідно їздити в ріжні сторони Совітського Союзу.

„Совітська влада не дозволяла на обсерваційні поїздки від лютого цього року.

„Коли я в січні описав ситуацію на Північному Кавказі, совітське пресове бюро порадило мені більше не виїздити на провінцію. А коли з початком квітня я купив собі залізничий білет до міста на Україні, з наміром поїхати на села, сильну пораду замінили мені на невідкличну заборону.

„Звідомлення кореспондента німецького денника „Кельніше Цайтунг“ з поїздки по Київщині на Україні, були такі, що опісля всіх головних кореспондентів у Москві кликали до пресового бюра й остерігали, що на майбутнє кожна поїздка на провінцію мусить мати окремий дозвіл закордонного комісаріяту.

„Закордонним кореспондентам, що приїздять сюди на короткий час, дозволяють виїздити на провінцію під „охороною“, але це нагадує Патьомкінські села, які будували для цариці Катерини Великої.

„Я не хочу викликати враження, що Совіти побудували театральні села, але можна сказати справедливо, що совітська влада зуміла знаменито закрити перед чужинцями подорожними знаки того, що склалось минулої зими і весни.

„Цікаво, що широко відомий закордонний письменник, який за останніх десять літ часто приїздив до цього краю студіювати сільські умовини, одержав цього літа візу під умовиною, що йом уне вільно рушитись поза Мскву і Ленінград.

„Поправді, новий указ сильно зменшив вартість утримування постійних кореспондентів у цьому краю.

„Теперішні обмеження цілком змінюють політику премієра В. М. Молотова, який у 1931 році запрошував закордонних кореспондентів, щоби самі перевірили, чи є примусова праця у совітських лісових таборах.“

До п. Едварда Еріо.

Отвертий лист проф. О. І. Бочковського.*)

Високоповажаний Пане,

Ваш шлях до Москви цим разом вів через Україну. Ви переїхали вздовж цієї долею трагічно переслідувної країни, але Ви її *не бачили.* Лише цим я можу пояснити собі те захоплення, з яким Ви говорите в Київі та Харкові про досягнення більшовицького ладу. Ви раділи, що не помилялися, коли перед одинацяти роками передбачали це у своїй книзі про СРСР, написаній на підставі особистих вражінь з першої Вашої подорожі до дивовижної країни „серпа й молота“.

А проте Ви фатально помилялися в оптимістичній оцінці совітського суспільного будівництва не лише *тоді*, але й особливо *тепер*, коли могли прилюдно захоплюватися досягненнями більшовизму в країні, що саме конає в агонії, дотла виснажена божевільними експериментами та сектантським маніяцтвом московської червоної диктатури.

Адже ж у той самий час, коли Ви опинилися на Радянській Україні, в Европі алярмується громадська думка на захист загибаючої Радянської України, а в Парижі на міжнародній конференції II. Інтернаціоналу українські соціялістичні партії звернулися із прилюдною заявою до міжнародного пролетаріяту, закликаючи його до масового протесту проти руїнницької політики совітської окупантської влади на Україні, що рішучо до винищення українського народу.

Звичайно, Ви цього жаху сучасного стану на Україні *не бачили*. Як не бачило перед Вами цих пекельських страждань у СРСР чимало визатних европейців, що відвідали цей більшовицький „мертвий дім“. Така вже дивна доля цих очевидців: не бачити безпросвітного одчаю совітської дійсности та захоплюватися планетарними фантасмагоріями червоної Москви.

„Треба працювати для дітей — казали ви в Київі, — щоб „вони не мусіли так страждати, як ми“. Чи можна щось заперечити проти цих слів?!

А проте, якою крівавою іронією бренять вони на Радянській Україні, де батьки з голоду вбивають своїх дітей й де діти на послугах ҐПУ — видають власних батьків у руки більшовицьких катів; де села масово вмирають від голоду та пошестей; де смерть є останньою радією міліонів, виведених московським окупантом за дужки життя!

В столиці Радянської України — в Харкові — Вас мала витати, як пишуть часописи, юрба захопленого населення, не зважаючи на страшну зливу. Не знаю, хто Вас, Високоповажаний Пане, витав у Київі та в Харкові. Знаю тільки, що це не був „vox populi“, більшовицьким наїздником скатованої та зрабованої України. Щоб почути справжній голос українського народу, Ви мусіли б обїхати та побачити вмираючі села України; Ви мусіли б побувати на Соловках та засланнях совітської держави; Ви мусіли б відвідати тюрми та льохи більшовицької людожерної ҐПУ, — бо там передовсім можна почути живий голос замученого й скатованого червоними катами українського народу.

Ви мусіли б, відтак, обдивиться всі цвинтарі, а то просто й рови, де закопані тисячі розстріляних або звірськи замучених більшовиками українських інтелігентів, селян, робітників, що вірні національній традиції *боротьби за волю,* воліли накласти своїми головами, ніж скоритися знана-ти совітське ярмо над своєю батьківщиною.

Уявіть собі, Високоповажаний Пане, що всі ці живі та мертві жертви більшовицького терору, єдиним злочином яких була любов до рідного краю й відданість до власного народу, уявіть собі — кажу, що всі вони вийшли б гуртом Вам назустріч. Не знаю, чи досить було б простору Київа та Харкова, щоб вмістити й обняти цей понурий похід. Побачивши їх та почувши історію їхніх страждань і мук (вони напевно здивували б старого Данта), — Ви ледве чи мали б відвагу говорити з таким захопленням про досягнення й надбання совітського ладу. Бо чого варті всі ці більшовицькі ґіґанти, зразкові комуни, колхози й т. д., коли вони збудовані ціною такого нечуваного жорстокого терору, жахливих жертв, скатованих і замучених на смерть! Чого вони варті всі ці технічні надбання й пятилітки, які колишній шпихлір Европи довели до стану жахливого голоду та людоїдства! Ось через що, Високоповажаний Пане, Ваші слова похвали й захоплення з приводу більшовицьких досягнень на Україні є страшною наругою, нечуваною хулою перед трагічним маєстатом сучасної недолі українського народу.

Бож хвалити більшовизм на Радянській Україні *тепер*, коли цей нещасний край корчиться в передсмертній аґонії голодової епідемії, коли Москва скасувала вже рештки політичної її автономії, коли московський намісник у Харкові, — *Постишов*, — вітверто веде протиукраїнську кампанію, коли Українська Академія Наук, яку Ви відвідали в Київі, остаточно розгромлена, коли започаткований нею словник української мови уважається контреволюційним замахом і державною зрадою, коли навіть *український комунізм* є під сумнівом, а провідні українські більшовики, душею й тілом віддані ідеям московської революційної науки, як напр. видатний пролетарський письменник — *Хвильовий*, або старий співробітник Леніва — *М. Скрипник* мусять *демонстративним самогубством протестувати* проти масової й насильної „дезукраїнізації“ України совітською Москвою, — повторюю, хвалити й захоплюватися серед таких обставин режімом крівавої диктатури Сталіна на Україні — це щось так неімовірно жахливе, для чого немає назви й чого і нічим не можна виправдати!

Але Радянська Україна, закута в кайдани більшовицької неволі, виснажена у протимосковській боротьбі, вона мовчить, безсила вже до прилюдного протесту, або бодай до розпучливого сиґналу — С. О. С. Одначе не сміють мовчати ті, хто на волі, поза межами совітського божевільного дому. Свідомість цього обовязку спонукали мене, українського публіциста, до написання Вам, Високоповажаний Пане, цього отвертого листа.

Ваша батьківщина має заслужену традицію каменяра й оборонця визвольних прямувань поневолених народів. Ваш великий земляк *Вольтер* справедливо сказав, що *„Україна все прямувала до волі“*. Так, це правда. В цім власне провідна ідея української історії. За це саме Україну все розпинали її вороги. За це люто катують український нарід також більшовицькі окупанти. Тому то кожне Ваше слово похвали чи захоплення змініцнить їхній крівавий режім на Україні, буде новим цвяхом у домовину визвольних прямувань заживо похованого українського народу.

Вся Ваша дотеперішня наукова, літературна, громадянська й політична діяльність Високоповажаний Пане, свідчить про те, що Ви завжди боролися на боці *свободи*. Це є власне той фронт, на якому Україна крівавиться розпучливо від світової війни. Саме тепер Москва зводить з нею останній свій порахунок, розпинаючи люто Україну на хресті національно-визвольних її змагань. Не може бути двох думок про те, що в цьому історичному двобої симпатії культурного світу мусять бути на боці задушеної України, а не совітської Москви. Не можу уявити собі, що прихильник і каменяр нової Европи захоче бути хочаб принагідним спільником Москви в її крівавому погромі України...

Прошу приняти, Високоповажаний Пане, вислів моєї правдивої пошани до Вас

Прага, 5. IX 1933. *О. І. Бочковський.*

*) Оригінал цього листа вислав Шан. Автор на адресу п. Еріо до Ліону. Текст листа появився у швайцарській пресі, виданій у французькій мові. Ми друкуємо цього листа в дословному перекладі. — *Ред.*

Мусимо знати скільки нас і що можемо.

Всеукраїнський Конгрес мусить мати точну статистику земляків, їхніх професій і засобів.

(Дискусійна стаття).

Треба було би написати окрему велику книжку: так багато є і буде справ, які Всеукраїнський Конгрес мав би вирішити і Всеукр. Провід полагодити.

Всі ці справи, можна, правда, схарактеризувати двома словами: **це упорядкування цілого нашого національного життя.**

І коли для таких справ в інших націй постійно засідають парляменти, невпинно працюють провідні і технічні уряди, істнують спеціяльні фахові ради та комісії, то трагедія нашої нації в тім, що її справами, як цілости, абсолютно ніхто не займається і що до цілости нашої справи не підходимо як до великого державного діла життя багатоміліонового народу з усіма його потребами та інтересами, лише тут і там випадково, несистематично, в дрібному розмірі задовольняємо ті чи інші випадкові потреби, якими мають охоту занятись ті чи інші одиниці або ґрупи людей, без відповідальности за полагоду чи неполагоду цих справ.

Світовий Конгрес Українства мусить передовсім намалювати перед собою картину світового українства. Підготовчу працю до цього мусить виконати якийсь спеціяльний орган, скажемо, Генеральний Секретаріят для скликання Конгресу, і він у цій ділянці, як і в інших, подасть свої проекти і пропозиції, над якими конгрес і буде радити.

Отже мусимо мати низку статистичних докладів на тему про те, „де, ми скільки нас". Лише той, хто знає, той керує. Ми, на жаль, не маємо ще повної статистики українців, головно в чужих державах, тим більше, скільки їх розпорошено по світі.

Тим більше не знаємо, скільки серед того народу маємо інтелігенції та яких фахів, що вона робить взагалі, що робить для української справи і кого і на що саме з неї можна би змобілізувати для своєї справи. Не зупинялися ми й ні разу на питанню, яку силу уявляємо собою матеріяльно, хто, що може дати на національну справу і чия це вина, що не можемо втримати й організувати найпотрібніших для нас справ та інституцій.

Зокрема, в поодиноких ділянках українського нац.-політичного життя лише Всеукраїнський Конгрес та покликані ним виконавчі та дорадчі органи, як Всеукраїнський Провід, Всеукр. Військова Рада, Економічна, Культурна і т. д. моглиб вирішити і залагодити низку справ.

Для прикладу візьмемо хочби справу культурно-освітню, підставу сучасного і майбутнього Української Нації. Тут маємо болючі загальні питання: чи наша нація, що живе поза своєю територією, денаціоналізується чи ні? І коли так, то хто і як з цим бореться чи має боротись? Чи українське населення тих територій, що перебувають у ріжних державах, піддається впливові відповідних націй чи ні? І як піддається, то яких треба би вжити засобів проти цього? Чи українці у всіх державах і територіях мають свої нижчі та середні нац. школи. Чи мова, підручники та системи виховання в цих школах однакові чи ріжні, і коли так, то чи не підготовляємо ми собі кілька психольогічних „Збручів", та як цьому зарадити? Маємо на еміґрації кілька високих шкіл, які досі утримувались на коштi чужих держав. Яке відношення до них нас як нації, чи повинні вони істнувати, чи можуть ліквідуватись? Маємо десятки й сотні плянів щодо створення нових шкіл, наукових організацій і видавництв всенаціонального значіння. Світове українство мусить усе те розглянути і сказати: що воно вважає найпотрібнішим і що підтримає національно-державними фондами, а що може бути початe лише приватною ініціятивою і на приватні добровільні складки.

—o—

В. П.

На рятунок України.

КОМУНІКАТ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ. Ч. 3.

На черговому засіданні Ділового Комітету дня 6. IX. 1933. вислухали і прийняли до відома звідомлення Президії Комітету зі заходів у справі співділання церковної влади греко-католицької і православної церков з акцією Комітету; у справі правного положення Комітету; у справі звязку львівського Комітету з українськими комітетами рятунку України в інших краях та з міжнародніми гуманітарними організаціями, як Червоний Хрест і т. п.

Рішено завізвати громадянство тих повітів, де ще не основано місцевих комітетів, згідно з думкою комунікату з дня 30. серпня, або з яких про оснування комітетів не вислано до Львова повідомлень, виконати це в найкоротшому часі.

Далі рішено звернутися до українського громадянства з проханням збирати і надсилати до Комітету листи з Великої України з описами про тяжке положення тамошнього населення, про голод, тощо. Ці листи потрібні Комітетові в його заходах у справі голоду на Україні перед міжнародніми гуманітарними орґанізаціями. Листи мають бути віродостойні, тому треба їх надсилати з копертами. Комітет ручить за тайну листів і назвиськ надавців та адресатів і використавши їх може на бажання звернути їх власникам. На збирання цих листів повітові місцеві комітети повинні звернути особливу увагу.

Одночасно повітові місцеві комітети, як теж поодинокі громадяни, в місцевостях, де є свіжі збігці з Великої України, повинні постаратися, щоби ті збігці, коли вони зовсім грамотні, самі давали письменні описи сучасного положення на Великій Україні, а від неграмотних списувати їх дослівні зізнання і надсилати до Львівського Комітету. Ці описи і зізнання мусять бути завірені щонайменше двома свідками.

Вкінці рішено видати поклик до культурного світу про положення на Великій Україні.

Львів, дня 7. IX. 1933 р.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

Василь Мудрий в. р., голова. Зеновій Пеленський в. р., секретар.

Кого арештували в Ужгороді?

Русофільський щоденник в Ужгороді „Карпаторусскій Голос", що майже в кожному числі накликує чеську владу, зокремаж чеську поліцію, аби помогла москвофілам боротися з українським національним напрямом і його діячами на Закарпатті, повідомляє в найновішому числі, що чеська поліція в Ужгороді арештувала 22-літнього студента **Мирослава Григоріїва**, який постійно живе у Празі, та урядовця Підкарпатського Банку **Івана Романа.** Обох їх арештували під замітом такої небезпечної „іреденти", як поширювання листівок з тризубом на пластовому зїзді в Ґеделе. Страшний злочин!

У звязку з тими арештуваннями мали переслухувати також секретаря Шкільного Відділу (відповідає нашій кураторії) п. Юлія Ревая та держ. учителя Вереша. Очевидно, „Карпаторускій Голос" вже заповідає можливість розвязання пласту на Закарпатті та товариств під назвою „Січ", а від себе домагається усунення зі Шкільного Відділу секретаря Ю. Ревая. А все те з приводу таких „протидержавних" виступів двох арештованих, як поширювання листівок з тризубом!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 9. ВЕРЕСНЯ 1933.

С. ГАЙДУЧОК.

По гуцульських бездоріжях.

V.

Прохованулися ми ґруниками аж па Шикмани (спровадив нас гуцул в „габіґу"), бо мосту заєть Біг, й небавом опинилися біля зірваної гаті. Перекинулась смерека поперек річки і хоча два метри над водою — ми тому раді. Нам треба на другий бік і вона нас поратувала. Ніхто навіть не впав вниз. Якби то мами були свої діти побачили при тім переході!

Вмотався я в кільчастий дріт, а там знов якийсь стрілецький рів і ми знов вийшли на деревом мощену військову дорогу. Сумують над нею смереки, деякі з туги повсихали за тим молоденьким життям, яке нею плило колись, других почіпалася повійка, яку мої співмандрівники у своїй напів діточій ще фантазії звуть карпатськими ліянами, треті посріблені обрізниками. А з темноти лісів дувуло на нас свіжим живичним воздухом. Аж ногам від того прибуло сили. Десь і шум рік пропав, озвалися своїми дрібними несміливими голосами потічки.

Потонула наша душа в тій лісовій глуші.

Ми на сідлі Ватонарки. Показую лійки від гарметніх стрілен. Повна батерія била. Недовірять. Повірили аж на Лукавиці, як побачили військове цвинтарище.

Розтягнулись ми в цілу довжінь і любуємося верхами на оба боки. Одні позбирались довкола присадкуватого „Попа Івана", що на цілу голову їх переріс і окутався таємничою синявою, другі десь там одинцем несміливо поставали. Бляснув Чорний Черемош як сталева змія між лісом, насупленими збічами і пропав між ними.

Хоча вам на Шибене озеро, забрала нас ґаздиня на Лукавицю. Завтра Петра — полонинське свято. Іде туди з дарунками. Доволі густо забудована полонина зимарками. Навіть з Коломиї будують чи не туристичний захист.

VI.

Ніч повна бліх в зимарці. Ранком виріс мов верблюд осяяний сонцем Чивчин і всі полонини по другому боці Черемоша. Якісь лагідні, рівні мов поля над подільським яром.

Щева на Буркуті, темні стіни лісів над Чорним Черемошем, три вояцькі гроби при потічку. То слава давної Австрії занедбана лежить. Вона при якійсь тучі сповзе у хвилі Черемоша і пропаде як неодно на світі.

Припікало. З кожного чуркала навіть я воду пив, а там вже на гаті Шибене досипляли ми минулу ніч.

Під вечір несподіванка — мандрівники з Ворохти.

— Чи то я на Вас чекаю, чи Ви за мною шукаєте? — відзиваюсь до п. Дарки.

Ми вже вдруге стрічаємося несподівано на Шибенім.

Розрадувані несподіваною стрічею полонинські блохи розлазяться в ночі по гостях. Аж нам лекше спати стало.

VII.

Дощем рано покропило. На баґні озера дрімав гайстер, — а ми на „Попа Івана". Серед дощу підтягнулися на Полівний, а там в стаї ватаг розпитує на Сокільники, Пасіки, Солонку. І в нього просніване пісня наших гармат і крісів споминами учасника тяжить на душі.

Набивають бербениці бриндзею і каса хорих ними опікується (себто платять вкладку), одначе до найближчого лікаря добрих 45 кільометрів.

Оповідають про мандрівників, яких снігa недавні захопили тай ми рушаємо в дальшу дорогу.

Можеб були ми не рушились, але наші Ворохтянці тільки глипнули до стаї й почимчикували дальше. А відомо, що приклад потягає.

Закутався Піп Іван непривітними зимними мряками. Час до часу відслонить голову, глипне платом снігу на нас і знову з головою накривається мрякою.

Ми так і премо до нього. Вийшли з ліса і стали підлазити чимраз вище. Мряки, які переганяло, зіллялися з собою і ми немов в димовій заслоні. Компас йде в рух, бо стратити напрям небезпечно.

Ще пів години і ми були би на верху. Треба було вертатися.

Посипало дощем зразу зрідка, а там вже густіше. Стає сумно на душі, а на тілі і в черевиках мокро. Затягнулось дощем. Вертаємося. Плужу на полонинській траві, немов би лещата маю на ногах, моє товариство мимоволі сідає, ховаючися що хвилини.

Опинилися вскорі в стаї Шкрибляка під Ґропою.

Ніхто не зважав, що дим з ватри гризе в очі, а сушились і годувались ціле пополудне. На дворі січе дощем і січе. Прийдеться сидіти тут, як тим теольоґам недавно, що чотири дні пересиділи. Добре, що збудував ґазда простору світлицю. Вигода неабияка, хоча вікна зимою позабивали. Зате гигієна. Не треба їх отвирати.

(Продовження буде.)

—o—

Галицька болячка.

V.

Москвофільська тактика. — Політичні розбіжности москвофільської верхівки. — Чим є талергофські імпрези для москвофільської верхівки? — Заклик до громадянства.

Не треба відвертати уваги від того, що роблять москвофільські агітатори для дальшого впливу на нашого селянина. Вони в часописі для селян („Земля і Воля") вживають української мови, правда, подекуди занечищеної москалізмами, приняли український правопис з деяким відхилом, а також зрезиґнували з одного „с" при своїй назві „русскій", що колись так дуже обстоювали. Супроти того малосвідомі наші селяни можуть легко впасти жертвою москвофільського обману, напр. думаючи, що йде про удержання своєї рідної школи, коли „Земля і Воля" звертається за жертвами на удержання російських шкіл на Волині, Поліссі, Підляшші й Білоруси під кличем „Рускої Школи" („З. і В." ч. 32).

Поведена тепер національно свідомим громадянством акція для приєднання останків галицького москвофільства до українського національного табору може рахувати на успіхи з огляду на політичну дезорієнтацію, яка панує серед сучасної москвофільської верхівки. Частина москвофілів, а саме група комісаря М. Баїнського офіціяльно заявляє, що вона веде до того, аби витворити в Галичині „porządny ludek ruski", окремий не тільки від української нації, але й від російської, залежний від польської ласки. Зновуж деякі москвофільські керманичі на Лемківщині, не без підшептів з польського боку, хочуть відірвати лемків від решти галицької вітки українського народу через введення лемківського говору до місцевих шкіл. Обі ці москвофільські групи прямують до польонізації безцеремонно. Характер справжнього москвофільства з орієнтацією на Росію стараються зберегти москвофіли, згуртовані біля „Русск-ого Голосу" й „Землі і Волі". Одначе і в їх орієнтації нема послідовности. В „Русск-ому Голосі", де співробітничають здебільша російські еміґранти, є все помітний антибільшовицький курс. Та цього курсу не придержуються вже редактори „Землі і Волі". Дня 9. липня (ч. 26) вони ще ненавидять більшовизм, а 27. серпня (ч. 33) вже стверджують, що на Радянщині „через примусовий труд в колхозах і совхозах іде руске селянство до свого будучого ідеалу, яким є свобідний труд селянина на його власній землі" та що селянство на Радянщині „несе цілому світові нові ідеали і нові форми людського співжиття." Можливе, що москвофільські керманичі хотять тими фразами здобути для себе нових протекторів. Для нас ця їх орієнтація не шкідлива, а навіть хосенна, бо ставить усім ясно перед очі облична москвофільських політичних спекулянтів.

Це голошення москвофілів про селянський поступ „до свого будучого ідеалу" в країні, де вигибають міліони селян, своєю неправдою просвітить ще очі неодному з їх прихильників поміж галицьким селянством. Супроти того не повинен бути байдужий український національний табор; виказуючи збаламученим москвофільством одиницям оцю наглядну брехню москвофілів, можна вилічити їх з дотеперішнього заблудження.

Не маючи одностайної думки щодо ідеалів, які треба вказати своїм прихильникам, москвофільська верхівка рятує свою ситуацію єдиним, що вона могла використати для своїх цілей внаслідок до деякої міри байдужности галицько-українського національного табору, а саме Талергофом. Пишу про нашу байдужість у талергофській справі тільки „до деякої міри", бо годі вимагати від суспільности, яка протягом 19 літ понесла багато ран та поносить їх далі і мала цілі десятки „Талергофів", щоби вона могла про все в одинаковій мірі памятати; зовсім зрозуміло, що давніші рани забуваються, коли є нові. Жертви гал.-українського громадянства в часі визвольної війни й після неї заглушили память про замучених наших людей на початку світової війни в краю та в таборах арештованих і виселених: Талергофі, Терезієнштадті, Ґмінді й інших. Що іншого збанкротовані москвофільські політики, які поза Талергофом не мають ніяких більше жертв ні ідеалів. А браку ясних національних ідеалів не заступлять їм і уряджувані святочні імпрези, які тільки хвилево можуть ще тримати за ними душі їх зрештою нечисленних уже прихильників. Конаючого галицького москвофільства не врятує і талергофський зїзд, визначений на 31. жовтня ц. р., до якого провідники того руху привязують такі великі надії.

Звертаючи увагу українському громадянству на його галицьку болячку та піддаючи йому власні думки, що робити для приєднання заблудших братів, не думаю, щоб я вичерпав усе в цих похапцем написаних рядках. Буду вдоволений та вдячний тим, що їх доповнять. Моїм бажанням є, щоби ці рядки дійшли до всіх тих, що працюють для добра української нації, без огляду на партійні переконання, і тому в національному інтересі було би, щоби вся преса українського національного табору та наші політичні партії занялися раз нарешті поважно справою зліквідування на галицько-укр. організмі москвофільської болячки. Для цієї мети не повинно бути розбіжностей між поодинокими партійними групами та освітніми робітниками.

Після слів преси нехай прийдуть діла! Нехай українські священики урядять по тих парохіях, де були жертви Талергофу й інших таборів, поминки в память мучеників австро-мадярських знущань над українським народом. Ці поминки не конче то слід називати за москвофілами талергофськими святами; адже — як подає д-р Іван Німчук („Стара Україна", 1925, XI—XII, 193) у Талергофі померло загалом около 2.000 душ, яке то число померших перевищає дуже значно табор у Ґмінді, де перебували також згодом і талергофські вязні: в Ґмінді померло понад 10.000 наших людей! А скільки по інших австро-мадярських вязницях та таборах виселенців? — це все повинні подати ті, що там терпіли.

Поза цими спершу скромними поминками, а згодом уладженими на більшу скалю українськими національними святами по читальнях, народніх домах і т. п. треба подбати, щоби до кожної місцевости в Галичині, де є ще москвофільські могікани, зайшов просвітній робітник з рефератом про москвофільство; при цьому не треба обмежуватися тільки на читальні „Просвіти"; реферат про Качковського може найти вдячних слухачів і в читальні „Т-ва ім. М. Качковського"! Першими невдачами не треба зражуватися; до тих, що, не зважаючи на перші невдачі, дійдуть до наміченої цілі, належить будучність.

Д-р Микола Андрусяк.

На допомогу жертвам повені.

КОМУНІКАТ Ч. 5.

1) У справі посилок грошевих датків: Просимо звертати їх на адреси: а) *Центробанк, Львів*, 3. Мая 15. та б) *„Українська Щадниця" Перемишль.*

Просимо наше Громадянство з околиць Перемишля складати грошеві датки в „Українській Щадниці" в Перемишлі, щоби через особисте вручення грошей оминути їх пересилку.

2) *У справі збірок одежі:* Згідно зі закликом Головного Виділу „Союзу Українок" просимо наші жіночі орґанізації по повітах занятися збіркою одежі, яка є дуже потрібною, бо приходить холодна осінь, а далі зима, а населення і дітвора богатьох околиць не має в що вдягнутися. Просимо у повітових осередках уладити відразу направу вібраної одежі та подати до відома Ділового Комітету Допомоги Жертвам Повені у Львові, скільки зібрано а) діточої, б) мужеської, в) жіночої одежі. Одіж просимо переховувати у себе і пресилати щойно після диспозиції Ділового Комітету.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМ. ДОП. ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ:

о. В. Лициняк, голова. *Інж. д-р Б. Храпливий*, секретар.

З Народньої Орґанізації Українців м. Львова.

КОМУНІКАТИ.

І. У справі школи ім. М. Шашкевича.

Згідно з достовірними інформаціями, одержаними з круга батьків у школі ім. М. Шашкевича забрано 3 учительські сили, а на їх місце принято 1 силу за контрактом, а дві на безплатну практику, так, що школа Шашкевича втратила фактично 3 українські учительські сили. Крім того мимо численних зголошень не утворено інших відділів І, II, V. і VI. кл. тому, що Управа школи не нотувала зголошень, а тим самим не могла виказатися перед Кураторією потрібним для утворення інших відділів числом зголошень. Вкінці — школа та чим раз більше тратить характер української школи, а з огляду на тенденцію шкільної влади є мало правдоподібним, щоби ці відносини змінилися на краще. Абсолютна мовчанка Управи й учителів школи Шашкевича, спричинена мабуть їх станом, не дозволює Народній Орґанізації подати стан цієї школи в достаточному і більше яркому насвітленні.

У цих справах інтервеніював дня 29. серпня ц. р. від Н. О. посол Великанович у Львівській Кураторії. На жаль без вдоволяючого висліду, але Нар. Орґанізація рішила видвигнути ще раз цю справу перед вищою шкільною владою.

Українське громадянство Львова є цими явищами сильно схвильоване і дрожить за долю одинокої української вселюдної школи у Львові.

II. У справі заяви інж. Л. Савойки у часописі „Новий Час".

Осередня Старшина Народньої Орґанізації м. Львова розглянула на свому засіданні дня 5. вересня 1933 р. справу заяви п. інж. Л. Савойки у часописі „Новий Час" ч. 160 з дня 22. липня 1933. і приняла одноголосно таку постанову:

Осередня Старшина Народньої Орґанізації Українців м. Львова стверджує, що п. інж. Любомир Савойка не був управнений як господарський референт Народньої Орґанізації Укр. м. Львова до публікування якоїзебудь, а сокрема згаданої вище політичного характеру енунціяції і проголошенням цеї заяви надужив свого становища господарського референта Народньої Орґанізації Українців м. Львова.

Справу цю Осередня Старшина Нар. Орґ. полагодила внутрі орґанізації.

Народня Орґанізація Українців м. Львова.

—o—

Нова революція на Кубі.

НЮ ЙОРК, 7. 9. ПАТ. З Куби приходять відомости, що новий революційний уряд перестаю панувати над ситуацією. По містах зростає ворожий настрій супроти влади. Зревольтована юрба заняла дві рафінерії цукру, власність американських громадян. Група озброєних студентів добулася до резиденції полк. Мендіята, б. бурмістра Гавани, глядаючи прихильників давнього режіму. В мешканнях багатьох кубанських достойників переведено ревізії. Юрба робітників хотіла увязнити директора одного з американських підприємств, одначе він утік на корабель, що стояв у пристані Гавани. В Санта Клара директор одного американського товариства втік перед розяреною товпою на торговельний англійський корабель. Революційна рада оголосила відозву з запевненням, що порядок буде вдержаний, а військова команда перейде в руки, іменовані урядом.

ГАВАНА, 7. 9. ПАТ. Революційна рада спротивилася всякій інтервенції Америки й рішила усунути з нової конституції т. зв. поправку Плята, що уповажнює Зл. Держави пильнувати ладу й порядку на Кубі.

ГАВАНА, 7. 9. ПАТ. В політичних колах рахуються з можливістю нового перевороту. Число невдоволених зростає. Нова революційна влада усунула зі становищ багатьох суддів, лікарів та урядників. Побоюються, що б. президент Куби ґен. Мендокаль приготовляється до виконання нового державного замаху. Студенти ставляться ворожо до теперішнього революційного уряду, що звалив президента Чеспедеса. В армії, кажуть, теж невдоволення.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

„ПРОМИСЛОВО-ТОРГОВЕЛЬНИЙ ВІСТНИК".

Під цим наголовком почала видавати у Варшаві пані Олена Васичук місячник „присвячений промислові, торговлі і торговельній рекламі". Вона і двох молодих емігрантів, членів Українського Економічного Бюра, Е. Чехович і Л. Лукасевич — це (як виходить із перших двох чисел П. Т. В.) редакційний штаб, це ті, що пресовою пропагандою і доброю інформацією хотять служити гаслові: розвинути наш власний промисл і торговлю без огляду на організаційні форми. Своє „кредо" дає редакція на вступі першого числа. „Чужинний промисл і торговля — читаємо там між іншим — мають звичайно свій пресовий апарат — спеціяльні часописи, рекламові видавництва, ріжного роду торговельно-інформаційні бюра, не кажучи вже про те, що користають вони з сильної піддержки державного апарату, на який звичайно мають поважний вплив. Ми як в усьому, так і тут, здані виключно на власні сили. Наша національна преса тільки принагідно уділяє місце господарчим справам (до речі: „Діло" і „Н. Зоря" дає періодичні огляди госп. життя — В. Н-вич). Тягар господарчої пропаганди спадає головно на органи наших кооп. обєднань — централь. Цього замало. Перше тому, що наша кооперація обіймає лиш деякі галузі господарчого життя і тереновий (!) її обсяг занадто нерівномірний. Друге тому, що для госп. ініціятиви одиниць поза кооперацією лишається широке поле до праці". Все те слушне. Багато правди і в другій статейці п. Лукасевича „За торговельну пресу". Взагалі оба числа „П. Т. Вістника", що досі появились, як на свій невеликий обєм (12 сторін) змістом багаті і цікаві. Слідна тенденція розглядати господарські явища не зі становища (для нас) теорії, а підняти близько життєвих вимог, зацікавити підприємчивого українця господарськими можливостями, дати йому потрібну інформацію і раду. В царині творення нових варстатів праці є кілька конкретних думок, які зреферуємо при найближчій нагоді. Постійний фейлетон „Камера обскура" зручно відбиває в кривому дзеркалі нашу господарську відсталість і ще інші характеристичні риси нашої вдачі і організаційні хиби. В хроніці — на нашу думку — бракує синтетичного перегляду економічних подій, що в місячнику є необхідне. Великою цінністю в журналі вважаємо „Словничок торговельних виразів" п. Л. Лукасевича. Пояснення чужої термінольогії, принятої в господарському світі, виходять назагал правильно, хоч є і вийнятки (для приміру: а зато — не від сьогоднішнього дня а від дня, який зазначений на листі чи документі). Зрештою до цієї справи вернемося колись пізніше, коли матеріял для критики буде більший. Зазначимо ще, що в журналі находимо деякі слова, що їх автори непотрібно взяли з польської мови як прим.: надзвичай (ст. 6. II), цераміка (ст. 7. I), господарчий (постійно вжитий як господарський) і багато і. Вязавництво, як таке, витаємо, бажаємо, аби швидко П. Т. Вістник став тижневиком і аби з успіхом працював серед нашого громадянства, інформуючи його про господарські справи і розбуджуючи ініціятиву та підприємчивість по думці слів п. Лукасевича: мусимо покинути сподівання на посади, а власними руками творити своє життя.

Польська хроніка.

НОВИЙ МИТНИЙ ЗАКОН І НОВА МИТНА ТАРИФА. — ТОРГОВЕЛЬНІ ВЗАЄМИНИ З ЗАКОРДОНОМ.

Реформа господарського життя, що її готовить польський уряд, найде підбудову в новому законодавстві. Ми вже писали на цьому місці про новий торговельний кодекс, якого проект розглядають тепер господарські кола в Польщі. Польський уряд готовить теж новелізацію промислового закону, а проект нового митного закону вже остаточно зредагований і за місяць або півтора появиться у формі розпорядження. У звязку з новою польською митною тарифою, яка — як ми вже писали — ввійде в життя 10. жовтня, веде Польща переговори покищо з найважнішими контрагентами в справі заключення нових торговельних трактатів. З Австрією і з Бельгією пішло вже щасливо, тепер черга на Англію, Францію і Чехословаччину. З останньою перші переговори розбились, у половині вересня почнуть оба сусіди знову зі собою говорити. Великим успіхом уважають господарські кола заключення контингентового митного договору з СРСР. При ледви 10-міліоновій місячній надвишці торговельного білянсу при подвійних фінансових видатках для заграниці, ба що більше — при постійній знижковій тенденції цієї надвишки торг. білянсу, справа користних торговельних взаємин зі закордоном має для Польщі першорядне значіння.

Світова хроніка.

РЕФОРМАТОРСЬКІ ТРУДНОЩІ ЗЛ. Д. П. АМЕРИКИ. — ФЕРМЕНТИ СЕРЕД ПРАЦЕДАВЦІВ І РОБІТНИЦТВА.

„Державний уряд направи", у скороченні Ніра, продовжує з завзяттям свою роботу, хоч з усіх сторін виростають поважні перешкоди. Йому доводиться боротись не тільки зі спротивом промисловців, — прим. конфлікт з Фордом спричинив чимало мороки, але теж у багатьох випадках реформи Ніри стрічаються з ворожістю робітничих мас. Страйк залишився дальше знаряддям працюючих мас, що тут і там противляться розпорядкам Ніри. У Філядельфії прим. прийшло на днях до кривавої розправи страйкуючих робітників із фабрики штучного шовку і поліцією. Були вбиті і ранені. На терені професійних союзів ведеться теж поважна боротьба. Діло в тому, що регулювання заробітної плати урядом робить безпредметовими „колективні договори", що входять в „програму відбудови". Замісць сподіваного миру маємо сильний фермент в америк. світі праці. Резигнацію трьох співробітників ген. Джонсона з дальшої праці розвяснює дехто як утечу щурів з потопаючого корабля. Мовляв — ціла політика Ніри засуджена на невдачу.

ЗА ТОРГОВЕЛЬНІ ВЗАЄМИНИ РАДЯНЩИНИ З АНГЛІЄЮ І ФРАНЦІЄЮ.

Серед великої кількости переговорів, що їх ведуть тепер держави поміж собою, аби наладнати свою торговлю з закордоном, найбільше звертають на себе уваги світу переговори большевиків з Англією і Францією. Головною перешкодою в закінченні господарських розмов Москви з Льондоном є 21. ст. договору в Оттаві, якого вістря звертається проти большовицького дампінґу. Особливо закулісова роля Канади в цих переговорах велика, бо вона — спираючись на згадану статтю — противиться ріжним полекшам для радянського вивозу. — В переговорах з Францією мають большевики мабуть більше щастя. Якщо вірити часописним вісткам, то французи ніби-то навіть готові забути на 22 міліярди зол. франків, що їх колись позичили царській Росії. Обіцянки на 10-тикратний французький експорт до СРСР, і бажання політично зблизитись облекшує шлях до порозуміння. Большевики радіють уже, що зможуть користати з кредитів багатої Франції.

В. Н-вич.

—o—

Вісти з Волині.

Екзекуторські жнива. З усіх повітів приходять вісти про те, що ріжні екзекутори виплакують дуже „жнива у"… Там описали керат, молотілку чи збіжжя… забрали півкіпки або намолочене збіжжя; там взялися за щось інше. Переляканні селяни, що мають різні залеглості, борги і т. д., спішать швидше продати збіжжя, і ще більше обнижують ціни.

Небувала картина, або робочі відділи. Ремесла працювали працею щораз енергійніше і на вулицях волинських міст число інтелігентських відділів щораз збільшується це так звані безробітні „умові працівники". Волинь нараховує їх уже тисячі. В страшнім Волинському маленькому Луцьку — нараховують їх біля 500. Вони… ви того чи іншого інтелігента не бачили при праці… сьогодні він уже ходить по вулиці зі скрабочкою і шукає на безробітних інтелігентів. І це бачите день у день, і так далі піде „то більшість „умових" буде ходити по вулицях із скарбонками. Добре, що знайшли для них хоч таку „працю".

—o—

Кампанія проти депресії в Америці.

Ґенерал Гю Джансон, голова НРА (Національної Адміністрації Оздоровлення) у Вашинґтоні розпочав велику кампанію в цілій Америці проти депресії, вводячи в життя принципи НАЙРИ. Кампанія має тревати до половини листопада, найдалі до кінця цього року. Тоді Джансон сподівається вже перемоги НАЙРИ і сам покине теріпіше своє становище голови НРА. До кампанії стане півтора міліона людей по цілій країні. Вони мають зрушити і запалити громадянство, обнови господарського життя, так само, як це було в часі кампанії підчас війни. Першим у цій кампанії буде Альфред Смит, колишній контрагент Рузвельта, що торік з ним перепросився. Він недавно казав, що не вірить з НАЙРУ. Однак дався переконати, що в Америці покищо нема іншого засобу для боротьби проти скрути і приняв обовязок. З ним будуть: Джан Рокфеллер, молодий сенатор Ля Фоллет, голова Висконсинського університету Ґлєв Френк, голова Федерації Праці Виллиям Ґрін, ґовернор Річі з Мериленд, адмірал Бирд, Бейнбридж Колбі та інші. Їх праця має привести до того, що в кожнім інтересі буде на вікнах синій орел, а в кожнім приміщенні приречення (купувати лише в тих торговлях, давати роботи лише тим робітникам, що мають синього орла). Хто не стане в ряди НРА, той вважатиметься ворогом, каже ґенерал Джансон, і на нього наложать бойкот. Цим робом він сподівається перемоги добробуту над скрутою.

—o—

Зброєння Америки.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, 7. 9. ПАТ. Вчора спущено на воду новий кружляк „Мінеаполіс" місткости 10.000 тон. Будова кружляка коштувала 11 міліонів долярів. „Міннеаполіс" є 13-им кружляком із загального числа 18, заапробованих льондонською умовою.

—o—

Смерть льорда Ґрея.

ЛЬОНДОН, 7. 9. ПАТ. Сьогодні в год. 6 рано після майже цілотижневої агонії помер льорд Ґрей, проживши 71 літ. В останніх трьох днях льорд Ґрей був зовсім без свідомости і не приймав ніякої поживи.

Льорд Ґрей був одним з найзначніших англійців після світової війни. В роках 1905—1916 був міністром закордонних справ у ліберальних урядах і за його урядування В. Британія рішила приступити до світової війни. В останніх десятьох роках льорд Ґрей усунувся від всім'я від політичного життя, вездужаючи на очі, і займав тільки почесне становище в ліберальній партії. Все був великим авторитетом в закордонних справах і забирав у них до останнього часу голос, виступаючи проти Німеччини. Льорд Ґрей був великим естетиком і загранічною політикою займався радше з аматорства.

—o—

Бельґія загрожена Німеччиною.

Бельгійський міністр війни Девез у порозумінні з бредставником ради міністрів бажає зажадав від парляменту кредитів у висоті 750 міліонів франків, призначених на скріплення охорони фортифікацій. В розмові з журналістами мін. Девез зазначив, що скріплення фортифікацій необхідне, бо події, які розвиваються тепер в Німеччині, грозять небезпекою Бельгії.

З побуту Еріота на Рад. Україні.

Московські „Звєстія" з 29. серпня пишуть про побут б. французького премієра Еріота в Харкові. Дня 28. м. м. прибули французькі гості до Харкова, де приняв їх голова ради народніх комісарів української радянської республіки в бюрі комісаріяту закордонних справ. Повитавши французького гостя, голова ради народніх комісарів Чубар висловив думку, що візита французького політика в українських містах і промислових центрах причиниться до зближення українського трудового народу до населення Франції. Еріо відповів, що він та його товариші прибули в Радянщину на те, щоби познакомитися з радянською дійсністю, а це може причинитися до зміцнення радянсько-французьких взаємин.

Підчас вечері вивязалася розмова між французькими гостями і радянськими достойниками. Говорили про суперництво в праці між робітниками, про технічне вишколення та інші справи, що торкаються культурної відбудови Радянщини. Після вечері була музична частина принятя. Гості мали нагоду познайомитися з українською музично-вокальною творчістю.

Цікаві теж інші подробиці, подавані московською пресою. Еріо, французький посол Альфан і його товариші подорожують спеціяльними вагонами, які дали в їхнє розпорядження. Підчас свого побуту на терені України, пише харківський кореспондент „Звєстій", Еріо та його товариші знайомляться зі соціялістичним будівництвом, не скриваючи великого заінтересування. Хотять втаємничитися у всі ділянки українського публичного життя. Цікавляться особливо українською післяреволюційною культурою, літературою й мистецтвом. В Києві Еріо відвідав музей Всеукраїнської Академії Наук. При тій нагоді місцеві комуністи мали нагоду дізнатися, що Еріо знає добре українську історію а навіть поінформований про мінеральогічний та геольогічний склад України.

—o—

Мирові переговори Гітлера з Дольфусом.

ЛЬОНДОН, 7. 9. ПАТ. „Дейлі Геральд" довідується про закулісову акцію, що має на меті злагіднити конфлікт між Гітлером та Австрією. Завдяки італійському посередництву в Італії відбулося кілька зустріч між емісарами Гітлера і Дольфуса. Як повідомляє часопис, у розмовах, які були в Ціріху, брав участь від канцлера Дольфуса член Ляндбунду Шумі. Часопис називає ті розмови мировими переговорами Гітлера з Дольфусом.

—o—

РУМУНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ПРИЇДЕ ДО ЗАЛІЩИК.

З Варшави повідомляють, що Пілсудський побуде в Заліщиках три тижні. Зачувати, що до Заліщик приїде румунський премієр. В останньому тижні побуту Пілсудського до Заліщик приїде міністр закордонних справ Бек.

ЖЕРТВИ БУРЕВІЮ.

НЮ-ЙОРК, 6. 9. ПАТ. Наслідком ост. буревію в Боварвілі було 32 особи вбиті, а понад 1500 ранених.

ВЕЛИКА ЗАЛ. КАТАСТРОФА.

ЛЬОНДОН. ПАТ. У Бермінгтоні (стейт Ню-Йорк) наслідком зударення з вантажним поїздом вискочив зі шин експрес. Досі добули 23 вбитих і понад сто ранених.

ВИКЛЮЧИЛИ З ПАРТІЇ.

БУКАРЕШТ, 6. 9. ПАТ. Премієр Вайда-Воєвод скликав управу нац. селянської партії, яка постановила виключити з партії послів Боїла, бувш. директора півурядового часопису „Патрія" Лекузія та Лазаря за діяльність шкідливу парт. дисципліні. Постанова викликала в партії велике враження.

ДОЛЬФУС НЕ УСТУПАЄ.

ВІДЕНЬ, 7. 9. ПАТ. Офіціяльна австрійська агенція заперечує чутки нібито канцлер Дольфус задумує уступити зі становища шефа уряду. Агенція стверджує, що Дольфусів уряд має нині багато сильнішу піддержку серед населення Австрії, ніж колинебудь.

ГІТЛЄРІВСЬКИЙ ЛЕҐІОН ЧСЛ. УТІКАЧІВ.

МОР. ОСТРАВА, 7. 9. ПАТ Слідство в справі 11 визначних гітлєрівських діячів із півн. Моравії та бувш. німецького Шлеська, які сидять у тюрмі, дає сензаційні висліди. Преса подає, що парт. влада ствердила в Ратиборі іствування леґіону, якого членами є чсл. горожани, що втекли із ЧСР. Леґіон є у т. зв. Фліхтлінґсгаймі, відбуває правильні військові вправи в гострому стрілянні, киданні ручними ґранатами й уладжує походи над чсл. кордоном. Факт іствування над чсл. кордоном леґіону, що приготовляється до боротьби з ЧСР, викликав у пресі велике враження.

ДО ЧСЛ. ВІЙСЬКА З ОКЛИКАМИ В ЧЕСТЬ ГІТЛЄРА.

МОР. ОСТРАВА, 7. 9. ПАТ. В опавському пісні та з окликами в честь Гітлєра. Всіх обвинуві села Дарковиці, що як обовязані до військ. служби йшли тому кілька місяців до військового уряду в Глючині, співаючи ґакенкрайцлєрські пісні та з окликом в честь Гітлєра. Всіх обвинувачених засудили на кару вязниці від 2—9 місяців.

ЗАВОРУШЕННЯ ПІСЛЯ ЦИКЛЬОНУ.

БРИДЖТАВН, 7. 9. ПАТ. Анґлійський воєнний корабель дістав приказ відплисти до Насав (Ню Провіденс), де після цикльону, що заподіяв велике знищення, вибухли заворушення серед населення архіпеляґу Баґама.

—o—

НОВИНКИ

— **Вписи до філії Вис. Муз. Інституту ім. М. Лисенка Стрийської дільниці** відбуваються щоденно між 4—6 год. попол. в канцелярії школи Т. Шевченка вул. Мохнацького ч. 12. 331 1-2

— **Футра мужеські й жіночі** виконує по найновіших фасонам дешево й солідно Евген Говикович, Львів, ул. Домініканська ч. 4. 324 2-30

— **Програма українських торжеств підчас всенімецького зїзду католиків у Відні. Від четверга 7. вересня до суботи 9. вересня:** Год. 6. веч. **Молебен** у церкві св. Варвари з викладом про положення гр.-кат. Церкви й українського народу за останніх 250 літ нашої історії в колишній Польщі, Росії й Австрії. Благословення св. Тайнами. — **Субота** 9. вересня: год. 8. веч. **Евхаристійний Похід** Рінґом при смолоскипах самих мущин і старшої молоді, по змозі в українських народніх строях. Відхід **з церкви** св. Варвари в год. пів до 8-ої на місце збірки української ґрупи між Штадтпарком і Концертгавзом. — **Неділя** 10. вересня: **Святочне Богослуження** тільки **в Шенбруні** з промовою Св. Отця, перенесеною з Риму, в год. пів до 10-ої. Спільний відїзд трамваями з церкви св. Варвари в год. 8. рано на місце збірки української кольонії: кінцева стація трамв. „Л" (Шенбрун, Дреґерпарк). Після Богослуження **похід української ґрупи** до міста. Вечором — год. 6: **Перенесення мощей св. Йосафата** до церкви оо. Єзуїтів. Год. 8: **Святочна Академія** в честь українських учасників оборони Відня в салі „Австр. Клюбу" на І. Паркрінґ 8. Ціни місць від 1 шіл. до 5 шіл. — **Понеділок** 11. вересня: год. 9. рано наша **Архиєрейська Служба Божа** в університетській церкві оо. Єзуїтів (Преосв. д-р Діонізій Нярадий). Проп. о. д-р Парш. — Вечором: 6—7. год. Богослуження в тійже церкві з викладом ректора віденського університету д-ра Е. Томека про справи Унії. Опісля: **Торжественний похід** з мощами до церкви св. Варвари. — Год. 8: Спільний український **комерс** у „Домініканеркеллер". — **Середа** 13. вересня год. 7. рано відїзд до Маріяцель з Вестбанґофу. Ціна білетів (там і назад) 11.20 шіл. — **Неділя** 17. вересня: Святочна Служба Божа в церкві св. Варвари в год. 9. рано.

— **Дивна байдужність.** На заклик Народньої Організації Українців м. Львова, поміщений в „Ділі", в справі безробітних українців, зареєструвалося до 7. ц. м. тільки 22 особи, з того абсольвентів гімназії 3, учителів народніх і середніх шкіл 10, абсольвент дорогового курсу 1, абсольвенти торговельної школи й академії 2, інжинірн 2 та абсольвенти права 2. Число проти всяких сподівань дуже мале, бо відома річ, що безробітних інтеліґентів є у нас сотки, а то й тисячі. Така незрозуміла байдужність до власного інтересу дасться пояснити хіба тим, що не всі безробітні читали згаданий заклик, або не змогли ще зголоситися. Пригадуємо, що зголошуватися треба особисто в канцелярії Народньої Організації Українців м. Львова, вул. Підвалля ч. 7, III. пов. в год. 11—1. до кінця вересня ц. р.

— **Український реферат на конґресі істориків мистецтва.** 4. ц. м. відкрито в Стокгольмі 13-ий конґрес істориків мистецтва при участі 1100 делеґатів й у прияві королівської родини, уряду й дипльоматичного корпусу. Довідуємося, що на цей конґрес виїхав представник „Українського Національного Музею" у Львові, д-р Іляріон Свєнціцький. Основна тема конґресу: „Коли та як з історії народу можна вперше способом надівсе цікавим розложити її національний характер". Д-р Свєнціцький виступить з відчитом: „Національні риси українського мистецтва XI—XIV в"; який буде читаний не на секції, а на пленумі. Коли мати на увазі, що із 200 рефератів лише десять читають на пленумі, (у чому кілька офіційних, як шведського наслідника престолу, представника шведської академії), то треба вважати успіхом, що саме реферат про українське мистецтво попав між них. Видко, що давнє зацікавлення Швеції Україною мусіло і тут відограти свою ролю.

— **Самогубство.** В Кракові в готелі повісився д-р Олександер Кирило Джулинський. Перед самогубством повідомив шурина, що покінчить із життям у готелі й там треба буде шукати його тіла. Коли шурин приїхав до Кракова та прийшов до кімнати, застав уже трупа. В листі Джулинський як причину самогубства подає невідрадне матеріяльне положення. Тому кілька тижнів Джулинський похоронив свою дочку, що теж причинилося до нервового розстрою.

— **Протижидівські ексцеси.** В Варшаві на Бродні невідомі люди поналіплювали протижидівські написи, як напр. „Бити жидів!" і т. і. З тій дільниці роздавали летючки за бойкотом жидів. Невідомі люди облили овочі в овочарні Фурманової та заподіяли шкоди на 300 зол. Трафікантові Вайнблятові так само заподіяли шкоди на 700 зол.

— **Безробіття.** 2. вересня було в Польщі зареєстрованих безробітних 202.869, себто на 1495 менше, як попереднього тижня.

— **Зістрілили польський літак.** Польський літак „S. I.", що брав участь у леті літаків довкола Польщі, заблукався та перелетів більшовицький кордон в місцевості Вольний. Там зістрілили його більшовицька прикордонна сторожа з висоти 200 м. Апарат ушкоджений впав 100 м. від кордону і розбився. Пільот і обсерватор ранені, є досі в більшовицькій вартівні.

— **Катастрофа польського літака.** В околиці Міракова біля Торуня впав польський військовий літак. Апарат розбився, пільот підпоручник Фікс згинув.

— **Редукція науки.** Міністерство освіти рішило зредукувати багато професорських катедр на всіх вищих школах у Польщі. На львівському університеті має бути зліквідованих кільканацять катедр, на політехніці цілий загальний виділ і 14 катедр, на познанському університеті 17 катедр. Подібно на університетах у Кракові, Варшаві та Вильні.

— **Хто виграв на льотерії?** В першому дні тягнення Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 300.000 зол. на ч. 133355. 150.000 зол. на ч. 79580. 5.000 зол. на ч. 44765, 93083. 2.000 зол. на ч. 774, 951, 6827, 9943, 14565, 17034, 28879, 36177, 39870, 40449, 45766, 53168, 60020, 81270, 95237, 105773, 110447, 111936, 115588, 129482, 138859, 142110, 146102, 151419. 1.000 зол. на ч. 11937, 16735, 21473, 24629, 35087, 40219, 40655, 44278, 49830, 51027, 52251, 53712, 55010, 58285, 59714, 62350, 65876, 68159, 69589, 75339, 79471, 80377, 82361, 84257, 84364, 84638, 91194, 94766, 98964, 101150, 115262, 125154, 133454, 133478, 133721, 136365, 136877, 138718, 138835. 20.000 зол 34134. 15.000 зол. на ч. 148488. 10.000 зол. на ч 18818, 132199. 2.000 зол. на ч. 1178, 14203, 22213, 30648, 35579, 59986, 60152, 74858, 78627, 88158 89941, 144874, 154825. 1.000 зол. на ч. 9329, 13179, 31996, 33691, 42606, 22213, 30648, 35579, 59986 60151, 74858, 78627, 88158, 89941, 144874, 154825 9320, 13179, 31996, 33691, 42606, 44346, 46588 51639, 54499, 67784, 76773, 83696, 87190, 92814, 97729, 103764, 108035, 119568, 135479, 138633 140616, 146259, 148605.

— **Намагайе самогубство в суді.** В апеляційному суді у Львові відбувалася апеляційна розправа проти Авг. Шиндралевича, обвинуваченого в шпіонажі. Шиндралевич належав до відомої шпіонської ватаги Ланьцута та Вернера. Звичайний суд засудив був Шиндралевича на 3 роки тюрми. Коли трибунал ап. суду пішов на нараду над присудом, Шиндралевич підрізав собі жілеткою горло та жили в руках і став бити головою в мур. Рятункова стація забрала Шиндралевича до шпиталю. Трибунал затвердив присуд I. інстанції.

— **Львівським віцевоєводою** на місце пок. Дигдалевича іменували Мар. Соханського, дотеперішнього начальника виділу безпеки.

— **Нова внутрішна державна позичка.** Декрет президента про випуск внутрішньої державної позички має появитися 7. ц. м. Устійнено вже висоту процентової стопи, яка виноситиме 6—7 процент. Емісійний курс позички буде 93 за 100. Облігації позички будуть мати вартість пупілярних паперів, як інші внутрішні позички, та будуть іменні, як акції Банку Польського. Міністерство скарбу приступить до виложення субскрипційних ліст в половині ц. м.

—o—

Відозви й комунікати.

ЗА БУДОВУ НАРОДНЬОГО ДОМУ В ЖОВКІВСЬКІЙ ДІЛЬНИЦІ.

Вже від довгих літ громадяни Жовківської дільниці Львова відчувають недостачу власної домівки, в якій могли би міститися і працювати культурно-освітні товариства тої дільниці. Тому по кількох нарадах ширшого загалу громадян рішено вибудувати при вул. Бальоновій Жч. 2 перший релігійно-культурно-освітній дім у Львові, в якім мали би міститися дільницеві культурно-освітні товариства: читальня „Просвіти", „Союз Українок" і інші.

Щоби перевести цю акцію в діло, вибрано Комітет, який приступив уже до будови і дає моральну запоруку, що розпочате діло доведе до кінця. Жовківська дільниця має вправді понад 8.000 душ українського населення, але воно в нинішніх часах безробіття бідне, а з інтеліґенції мало хто в тій дільниці мешкає і тому годі виключно власними силами дільниці вибудувати цей дім. До завершення розпочатого діла мусить причинитися хочби найдрібнішими лептами також громадянство цілого великого Львова. Тому не відмовте жертви на цей Народній Дім! Нехай найбідніше населення Жовківської дільниці знає, що у Львові живе 60.000 українців, які памятають за бідного брата!

Гроші слід складати в Центробанку на вкладкову книжочку ч. 10.013, або до рук леґітимованих збірщиків.

Громадянство Жовківської дільниці в повним запалом і посвятою приступило в нинішніх тяжких часах до будови своєї домівки. Тому надіється, що кожний громадянин, що почуває себе українцем, не відмовить йому матеріяльної помочи і вложить свою цеголку на будову першого релігійно-культурно-освітнього дому у Львові.

Комітет.

—o—

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: *„НЕПРИЯТЕЛЬКА МУЖЧИН"*, комедія на 7 дв *Анре Антуана.*

Якби мерці могли вряди-годи оживати, що би порозмовляти між собою на тему кохання яке довело їх до могили, то вони довідались би про неодну правду, від якої змерли би вдруге. Ця комедія виводить таких мерців, які не жалують, що вмерли. Вони оповідають весело про свої любовні переживання, що зігнали їх зі світа і ці переживання пересуваються перед нашими очима в живих образах.

Автор (мабуть син чи який кревняк великого Антуана) вибрав для свого прикладу 100-відсоткову жінку і за той ідеал відплачує їй 100-відсотковою мужеською злобою так, якби сам був одним із тих покійників. Та, здається, і жіноцтво на авдиторії не буде ображене, бо жінка виходить переможцем на всіх фронтах. Песа має ґротескові сцени наперемінку з реалістичними деякими дуже добрими.

Пані Маляновичева у головній ролі мала великий успіх.

м. р.

Студентські справи.

Справа помешкань в Академічному Домі.

Студенти львівських високих шкіл, що рефлектують на мешкання в „Академічнім Домі“ в р. 1933/34, внесуть відповідно умотивоване подання до „Комітету Акад. Дому“ найдальше до дня 15. вересня. До подання треба долучити свідоцтво незаможности.

Першенство в одержанню мешкання мають ті, що вможуть виказатися суспільною працею та бездоганними студіями. Список принятих на мешкання буде проголошений в Акад. Домі. Спізнені подання або подання тих, що залягають з оплатою за минулі роки не будуть розглянені.

Для нововступаючих на високі школи — проголосимо додатковий речинець.

Комітет „Академічного Дому“ Львів, Супінського 21.

Студії в люблинському католицькому університеті.

Українська Студ. Громада в Люблині доповняє інформації щодо студій у католицькім університеті: Подання можна вносити від 1—30. вересня. Документи треба слати на адресу: Крохмалюківна Галя, Lublin, ul. Dolna Panny Marji 6 a.

Треба вислати отсі документи: 1) свідоцтво зрілости (оригінал), 2) легалізований відпис свідоцтва зрілости (крім оригіналу), 3) метрику, 4) свідоцтво моральности (оскільки по укінченні гімназії була перерва), 5) свідоцтво відходу (якщо студент переноситься з іншого університету), 6) чотири знимки, 7) військові документи (як посвідка звільнення, книжочка і т. д.). На друки, адміністрацію і кореспонденцію треба вислати 2 золоті грошевим переказом (а не марками). При висилці документів подати такі інформації: 1) виділ і групу, на яку хоче бути принятий, 2) звання родичів, 3) заняття по укінченні гімназії, 4) про свої військові справи.

Абсольвентів з матурою Малої Духовної Семинарії не приймають. Ближчі інформації подасть Тершаковець Андрій, Якимчиці, п. Комарно. На відповідь треба залучити марку за 30 сот.

Увага! Теперішні люблинські студенти! Акад. рік починається 9. жовтня. Залізничі знижки можна продовжити, виславши знижку і марку за 30 сот. на адресу п. Галі Крохмалюківної.

ХТО ЧИТАЄ ЧАСОПИС, А НЕ ПЛАТИТЬ ЗА НЬОГО, ТОЙ НИЩИТЬ НАРОДНЕ НАДБАННЯ

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Сокільське свято в Гаях. Дня 16. 7. ц. р. відбулося тут сокільське свято. Свято почалося дефілядою вправляючих, яку відібрали голова Місцевого „Сокола“ та голови товариств: читальні „Просвіти“, Кружка „Рідної Школи“, „Союзу Українок“ і кооперативи „Будучність“. По дефіляді відбулися вправи: мужчин палицями, жінок вінками та дорoсту вільноруч. Вправи виведені поправно, найбільше оплесків дістали наймеиші. Програму закінчено ефектовними вежами членів на драбинах. У вправах взяло участь 64 членів.

РАДЕХІВЩИНА.

Повітове свято дитячих садків. Дня 13. серпня ц. р. відбулося в салі Народнього Дому в Радехові повітове свято дитячих садків, у якому взяла участь дітвора садків у Холоїві, Половім, Виткові Старім, Сушні і Радехові. Діти інших садків не приїхали через непогоду. Свято розпочав дитячий хор садків зі Сушна й Радехова, що відспівав садковий гимн. Опісля впродовж двох і пів години слідкувала битком набита саля за тим, що ділялося на естраді. Було справді на що дивитись і рясні оплески були частинною нагородою старшого громадянства за прекрасно виведені танки, ритмічні балети, інсценізації, живі образи, співи і деклямації. За першенство змагалися з собою танок циганчат, виведений садком у Холоїві під проводом п. Бронислави Качоровської, балет косарів, виведений садком зі Сушна під проводом п. Тані Тютько і балет очайдухів, виведений дітворою садка з Виткова Старого у постановці провідниці садка п. Дозі Максимяк. Гарні були також співи і деклямації дітвори садків з Полового й Радехова. Свято закінчили живі картини „Садок вишневий коло хати“, виведені дітворою зі Сушна і Радехова. Свято переконало присутніх, що праця у всіх шкілках повіту була ведена поважно і принесла свої гарні висліди. Дітвора розіздилась домів по своїм першім прилюднім виступі в повітовому містечкому з першим почуванням у молоденьких душах приналежности до організованої української збірноти.

БОЛЕХІВЩИНА.

Гостина театру. Дня 27. серпня ц. р. загостив до Болехова театр ім. Тобилевича, в дорозі з Калуша до Львова. Цим разом дав тільки три вистави, а саме: „Мотрю“, „Фраскіту“ і „Пісні в лицях“. Театр ім. Тобилевича вже попередніми разами здобув собі загальне признання то й не дивно, що і тепер, при кінці місяця, публика виповнила на кожній виставі салю „Євангелицького Дому“. Найбільше видців стягнула — як всюди — „Мотря“. Усі вистави виведено з такою ... що українці, бачучи на представленнях чужинецьку публику, раділи, що мають театр, який не приносить сорому, а навпаки честь.

Свято гетьмана Івана Мазепи. Заходом Кружка „Рідної Школи“ в Болехові відбулося в неділю 3. вересня ц. р. свято в честь гетьмана Мазепи в ... В програму ввійшли: промова п. В. Дармохвала, ... мації п. Нусі Фірович і п. Я. Петеша, хор мужеський, хор мішаний. Оба хори проспівали низку пісень ... них під свято, цілком без заміту, за що в першу чергу належиться признання диригентови п. В. Петешеві ... блики, хоч дозвіл на свято наспів щойно ... дня, зібралося доволі багато, яка й нагородила ... навців щирими оплесками.

СПОРТ.

МЕТА — СОКІЛ IV.

Змагання за мистецтво між цими дружинами відбудуться в неділю 10. ц. м. на площі Сокола-Батька ... год. 10. рано. Змагання ці рішають про друге місце в табелі, тому обі дружини будуть старатися перехилити перемогу на свою сторону і виступлять у найсильніших складах. Вступ на площу за добров. датками.

УЖГОРОД. УМТЕ — С. К. „РУСЬ“ 3:2 (2:2)

Відплатні змагання обох мистців, розіграні в ... неділю на грищі УМТЕ, програла „Рус“ ріжницею ... них воріт. Голі для Руси стріляли: Кряж і Шандор ... перемоги мадярської дружини причинився ... грач Товт, що копнув мяч до власних воріт.

З уваги на цей вислід відбудуться ще одні, ... зом рішаючі змагання обох дружин на невтральнім грищі. Переможець з цих змагань буде далі змагати за змат. мистецтво Чехословаччини з мистцями ... і моравських жуп.

Листування Редакції.

Хв. Т-во „Сокіл“, Станиславів: Допис про сокільське життя у станиславівській окрузі, висланий ... 27. 7., був у нас поміщений в числі 194 з 27. 7. Заки ... бити безосновні закиди, треба наперед провірити ...

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 8. IX. год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.
Субота 9. IX. год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.
Неділя, 10. IX. год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор“.

Театр Ріжнородностей.

Субота, 9. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мущин“.
Неділя, 10. IX. год. 3.30 попол. „Моя панна мама“ (Найнижчі ціни від 60 сот. до 3.50 зол.).
Неділя, 10. IX. год. 7.30 веч. „Неприятелька мущин“.

Кіна.

АДРІЯ: „Опир в опері“.
АПОЛЬО: „14-го липня“.
АТЛЯНТИК: „Пісня серця“.
КАСІНО: „Остання цариця“.
КОПЕРНИК: „Прощання зі зброєю“ (Ґері Купер).
КОЛІСЕЙ: „Жінка камелеон“ і ревія „Ярмарок сміху“.
МАРУСЕНЬКА: „Прощання зі зброєю“ (Ґері Купер).
МІРАЖ: „Акселя“, „Кіноманяк“ (Гар. Льойд).
МУЗА: „Королева скорости“.
ПАЛЯС: „Адютант його Великости“ Власта Буріян).
ПАН: „Гальо Париж! Гальо Берлін!“ і ревія (виступ львівських артистів).
ПАСАЖ: „Вязень із Каєнни“ та „Фліп і Фляп за кратами“.
СТИЛЕВЕ: „Люди в готелі“ і ревія „Поворот соломяних вдівців“.
ХИМЕРА: „Пісня ночі“ (І. Кепура).
УТІХА: „Побіджені побідники“, ревія: „Чи ви курите?“

Закордонне радіо.

Пятниця, 8. вересня 1933.

Кенігсберг (217,1) 19.00 „Ондіне“ муз. драма Фуке-Гофмана; **Братислава** (279,3) 14.50 Концерт, 18.05 „Литва“, 19.30 „Продана наречена“ оп. Сметани; **Ляйпціг** (389,6) 21.00 Концерт; **Білгород** (429,7) 12.05 Нар. музика; **Рим** (441,2) „Ле Жонглер де Нотрдам“ оп. Маснета; **Прага** (488,6) 19.30 „Фігарове весілля“ оп. Моцарта; **Відень** (518,1) 19.00 Концерт; **Будапешт** (550,5) 17.30 Пісні; **Харків** (937,5) 9.00 Оп. арії, 10.00 Музика для дітей, 13.50 Квартет, 15.00 Українське тріо, 18.00 Увертюри й оп. арії, 19.00 Легка й танк. музика.

Субота, 9. вересня 1933.

Братислава (279,3) 20.25 Спів, музика; **Міляно** (331,4) 20.45 Концерт; **Штутгарт** (360,6) 21.00 Веселий вечір; **Ляйпціг** (389,6) 20.00 „Гарна Галятея“ оп. Суппе; **Білгород** (429,7) 19.00, 20.30 Спів; **Прага** (488,6) 19.10 Військ. музика; **Відень** (518,1) 12.00 Концерт, 19.25 Арії та пісні, 20.15 „Авф Бефель дер Герцогін“ оп. Граніхштедтена; **Будапешт** (550,5) 12.05 Циг. оркестра, 17.30 Мад. мельодії, 18.10 Пісні, куплети, 20.10 „Циганський примас“ оп. Кальмана; **Харків** (937,5) 9.00, 18.00 Концерт, 13.50 Радіокомпозиція, 15.00 Радіофільма, 16.20 Літ.-муз. трансм. для сільських дітей, 19.00 Трансм. з Української Фільгармонії.

Львівське радіо.

Пятниця, 8. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.35 Концерт; 14.55, 15.15, 15.50, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збіжева біржа; 16.00 Концерт симф. орхестри; 17.00 100 проц. російський европеєць (Ів. Тургенев); 17.15 Спів (Аргасінська, сопран), фортепян (Девойно-Сологуб); 18.15 Новий устрій самоврядування; 18.35 Вістки з поля бою під Віднем; 19.30 Трансм. з Братислави „Продана наречена“ оп. Сметани; 22.00 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

Субота, 9. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 12.05, 14.55, 15.15 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Сальонова орхестра; 16.00 Авдиція для хорих, сальон. орхестра; 16.30 Спів (Ол. Островська); 17.00 Відчит; 17.15 Легка музика; 18.15 Прерії та верхи Канади; 19.05 Куток краєзнавчого т-ва, 19.15 Поля бою під Віднем; 19.25 Всячина й легка музика з гр. плит; 19.45 „Соловейко й рожа“ Оск. Уайльда; 20.40 Пісоньки (Меч. Фоґ); 21.15 Трускавецькі помірки; 21.30 Польська музика; 22.00, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У четвер Банк Польський підвищив курс доляра до 6.15 зол. У приватних оборотах платили по 6.17 зол.

Золото: доляри 9.06—9.08; дукати 83.60—83.80; корони 37.80—38.00; франки 36.30—36.80; рублі 47.20—47.40.

Срібло без змін.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції. Продажа. Купно.

Данціґ 173.65, 174.08, 173.22; Голяндія 360.40, 361.30, 359.50; Льондон 28.31—28.29, 28.44, 28.14; Париж 35.02, 35.11, 34.93; Прага 26.50, 26.56, 26.44; Швайцарія 172.75, 173.18, 172.32; Італія 47.15, 47.38, 46.92; Берлін 213.17.

Акції.

Банк Польський 83—83 і три четверті.

ЗБІЖЕ.

Ціни	льоко Підволочиська	льоко Львів
Жито з 1933	12.75—13.00	14.25—14.55
Жито військ.	13.50—14.00	15.00—15.50
Мак синій	57.00—62.00	
Мука пшен. люксус 40 проц.		39.00—41.00
Мука пшен. 50 проц. 00		37.00—39.00
Мука пшен. 60 проц. 0		35.00—37.00
Мука житня 55 проц. 00		26.00—27.00
Мука житня 65 проц. 0		24.00—25.00
Мука ситкова		15.00—16.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня від 1—6. IX. масло 2.50 зол., 7. IX.: масло 2.50, молоко 15 сот., сметана 70 сот., яйця 3.90 зол. за копу. Тенденція на масло і яйця удержана, на сметану і молоко слаба.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Звичайні Загальні Збори Тов. Українсько-руська Бурса ім. митр. гр. Андрея Шептицького у Львові відбудуться в суботу дня 23. вересня ц. р. в домівці Краєвого Товариства Кредитового при вул. Домініканській ч. 11 (партер) в год. 5 веч. а в браку комплету в год. 6. при довільнім числі членів. Порядок нарад: 1. Отворення Зборів; 2. Відчитання протоколу з поп. Заг. Зборів; 3. Звіт з діяльности; 4. Касовий звіт; 5. Звіт Контр. Комісії; 6. Вибір голови, 8-х членів виділу, 3 заступників і 3 членів Контр. Комісії; 7. Внески і запити. — За Виділ: Проф. Л. Т..., заст. голови, маг. П. Ісаїв, секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Гіршпрунґа ... Личаківська 34. Вписи на однорічний і пятьмісячний курс щодня. Стенографія ... писання на машинах.

ДОБРА адвокатська канцелярія в ... місті зараз до відступлення на догідних ... мовинах. Залізнича стація в місці. Звертатись до Адміністрації „Діла“ під „Добра нагода“.

ПАННОЧКА з доброго дому шукає якогось заняття. Може опікуватися дітьми, вчити і вести домашне господарство. Зголошення до Адм. „Діла“ під ...

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тел. ... 203

У ПОЗНАНІ до винайму двом ... ній особі умебльована кімната. ... Познань, Маршалка Фоша 35 м. ...

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає